

Tredje söndagen efter trettiondedagen,

Anne Henriksson

Rubrik: Jesus skapar tro

Evangelium: Matt 8:5–13

Är vi som Ior, den melankoliske, deppiga åsnan i berättelsen om Nalle Puh, som alltid väntade sig det värsta? Eller är vi som officeren i dagens text, som är optimistisk och väntar sig stora ting av Jesus?

Kanske tänker vi att om vi bara får uppleva ett under, eller om Gud gör oss friska, då kan vi tro på honom. Men officeren trodde från början, att Jesus kunde hjälpa, därför var det naturligt för honom att vända sig till Jesus.

Jesus ställer ofta frågor till den som ber om hjälp: "Ska då jag komma och bota honom" eller "vill du bli frisk"? Han vill att vi ska tänka efter, vill vi verkligen det här, det kan ju innebära att det förändrar våra liv. Vi får en ny identitet, kommer ut ur vår komfortzon. Vi är inte längre den melankoliske, dystre och det ställer andra krav på oss.

Officeren i texten visste vem han själv var och andra lydde honom när han gav order. Han var också ödmjuk och barmhärtig. Det var ju inte sin egen familj eller släkt han bad för, utan han bad för sin tjänare. Han hade lämnat sin komfortzon. Han går över gränsen från sin egen tillhörighet och ber om hjälp hos en som tillhör de ockuperade.

Jesus skapade tro inte bara hos det egna folket. Det han gjorde innebar att människor med andra traditioner och tro kom till tro på honom. Jesus sprängde gränser. Låt oss inte begränsa oss för dem vi ber för eller hjälper. Vår bön, våra handlingar kan göra att andra människor kommer till tro.

Ibland tvivlar vi. Men tvivel är naturligt, kanske nödvändigt för tro. Men misstro och misstänksamhet förpestar. Låt oss därför be om tro och tillit. Trots tro är det ju inte alltid säkert att vi blir hjälpta. Men vi får nya perspektiv. Tron är aldrig en prestation från vår sida. Tron är en gåva från Gud.